

КОЕТО ДАВА ЖИВОТЪ

„Духътъ е онова, което дава животъ“.

«Духътъ е онова, което дава животъ».

Ще поставимъ това изречение споредъ сегашнитѣ схващания. Духътъ, това е основата, върху която всичко се гради. Върху тази основа могатъ да изникнатъ всички нѣща. За да се докажатъ нѣкои идеи, все трѣбва да допуснемъ извѣстни истини, извѣстни факти. Само така можемъ да направимъ дадени идеи очевидни. Сѣществуването на духа, тъй както ние го разбираме, не може да се докаже по единъ материаленъ начинъ. Човѣкъ има петъ чувства, петъ сѣтива, сѣпжтници въ неговия животъ, чрѣзъ които той се запознава съ вѣншната природа. И затова ние казваме: азъ видѣхъ това нѣщо, чухъ го, помирисахъ го, вкусихъ го, попипахъ го. Питамъ ви: мислителю, че това, което сте видѣли съ очитѣ си е нѣщо реално? Вечерно врѣме въ сѣнъ вие ходите по какви ли не мѣста, ставате царе, князе, правите какви ли не чудеса, но като станете сутринята, виждате, че пакъ сте сѣщиятъ човѣкъ. Защо се занимавате съ тия илюзии вечерно врѣме? По каквъ законъ ставатъ тия нѣща? Ученитѣ хора казватъ, че това сѣ илюзии, че това сѣ халюцинации. Да, но това не е научно обяснение. Що е илюзията, що е халюцинацията? Тѣзи думи трѣбва да се изяснятъ въ тѣхния дълбокъ вѣтрѣшенъ смисълъ. Казватъ за нѣ-